

MCINTOSH MC1502

STENHÅRD OCH RAFFINERAD FÖRSTÄRKARE

Old school-tekniken har aldrig varit bättre än i vår tid. McIntosh MC1502 är beviset för de som tvivlar.

Kraftfull dynamisk kontroll, spelar bas med auktoritet och låter öppet, upplöst och sublimt med alla högtalare.

Stor. Blytung. Blir väldigt varm.

LJUD & BILD
HIGHEND

**SÄRSKILT
REKOMMENDERAD**

★★★★★
ENASTÄENDE

McIntosh MC1502

Som så många andra började McIntosh med rörförstärkare, men som de flesta gjorde de så småningom fler transistorförstärkare än rörförstärkare.

Det var inte så konstigt. Den nya tekniken som transistorer innebar i slutet av 60-talet och början av 70-talet var lättare att implementera, blev inte så varm och gick att bygga mindre. Transistorer behövde inte lika mycket kylning och tog mindre plats.

Men många saknade rörens varma och fylliga klang och hävdade att transistorer lät för hårt och förvrängt. Alltså samma invändningar som man hörde på 80-talet om LP jämfört med CD.

Så en del fortsatte med rör och jobbade inte så smycket med transistorbaserade förstärkare.

Inte McIntosh. De var i japansk ägo på 80-talet och fokuserade på transistorer, så de stora rörförstärkarna försvann gradvis ur sortimentet. Det var inte förrän vissa marknader aktivt började efterfråga McIntosh med rör som någonting hände och den legendariska 75-wattaren MC275 återuppstod – och än i denna dag är i produktion hos McIntosh i Binghamton

utanför New York.

Den långa traditionen med rörförstärkare har också gett oss flera jubileumsmodeller. Bland annat ovan nämnda MC275, och för inte så länge sedan firade McIntosh 70 år och släppte förstärkarkombinationen MC2152 och C70. Båda med rör. De byggdes dock bara i en begränsad upplaga och det tog det inte lång tid förrän de var slutsålda. Men McIntosh håller uppe intresset med en uppsättning mer civila versioner av samma teknik, inpackade i klassiska kabinett av glänsande krom och svart.

MC1502 bygger på MC2152, men kolfiber har fått ge vika för krom i klassisk McIntosh-design, där de ljudmässiga egenskaperna är bevarade.

150 WATT FRÅN FYRA KT88-RÖR

Det är en massiv förstärkare som mäter ungefär en halvmeter på djupet, väger mer än 50 kilo och kräver en hel del plats i hyllan. I likhet med MC2152 och i stort sett alla andra McIntosh-rörförstärkare har den autoformers i utgångarna – Unity Coupled Circuit, som uppfanns 1949 och är transformatorer med

lindningar och utgångar för högtalare med 2, 4 respektive 8 ohms impedans.

Följaktligen lämnar förstärkaren samma effekt oberoende av utgång, och den kommer från fyra underkylda KT88-vakuümör som drivs av fyra 12AX7A- och fyra 12AT7-rör, som kan täckas med ett svartlaccat galler för bättre skydd. Man kan fortfarande se rören och tändningssekvensen när de växlar färg från orange till grön under uppvärmningen förväntningarna stiger i takt med färgskiftena.

Ljuset kan för övrigt släckas från fronten.

På baksidan finns både balanserade och obalanserade ingångar och små minijack-kontakter som man kopplar till en McIntosh-förförstärkare, så att båda sätts på samtidigt när man sätter på en av dem.

Förstärkaren skyddas av McIntosh Sentry Monitor, som kopplar bort utgångarna om den upptäcker att den pressas till gränsen för vad kretsarna tål.

MÄKTIG LJUBILD

På sätt och vis är MC1502 ett resultat av att

FAKTA:

Typ: Effektförstärkare

Effekt: 2 x 150 watt, 8/4/2 ohm

Teknik: KT88 i utgångssteget, 12AX7A och 12AT7 i ingångssteget

Anslutningar: Obalanserad RCA, balanserad XLR

Frekvensomfång: 10 Hz - 70 kHz (-3 dB)

Dynamik: 1,2 dB headroom

THD: 0,5 %

Signal/brus: 112 dB

Mått/vikt: 46,4 x 26 x 53,5 cm/53,5 kg

Webb: psaudio.dk

Pris: 154 000 kr

McIntosh har satt ihop två MC275 till två monoförstärkare så att den lämnar 2 x 150 watt, men McIntosh hävdar att förändringar i bland annat autoformerna gör att förstärkaren kan ge ett mycket bättre signal/brus-förhållande (112 dB mot 105 dB), vilket minimerar brus avsevärt och ger musiken en svartare bakgrund som inte maskerar klangfärger och detaljer i lika hög grad.

Det finns ingen anledning att tvivla på detta, för MC1502 är tyst som i graven när strömmen sätts på men spelar som en ångvält när musiken startar.

Med små högtalare, som Audiovector R1 Arreté, en av våra favoritstativare, skapas en sällsynt fullvuxen ljudbild där exempelvis kontrabas framträder väldigt tydligt i ljudbilden. Utan att man tycker att det blir för mycket av det goda.

Kopplar man in större högtalare så växer naturligtvis ljudbilden och man känner att basen får längre räckvidd. Större än JBL Synthesis 4367 hade jag inte tillgång till under testperioden – men äsch, det får gå, tänkte jag. JBL och McIntosh har traditionellt sett varit en bra kombination, och det var de här också.

De stora 15-tummarna kräver en järnhand som tar kontroll över basen. Även om högtalarna är lätt drivna så är det inte samma sak som att de är lättkontrollerade.

Glädjande nog satt partnerskapet som gjutet. Det är inte ofta jag känner musiken på samma fysiska sätt utan att vara på konsert.

Allt jag slängde på spelaren funkade enormt bra. Liveinspelningarna på Up For It med Keith Jarrett Trio skapade omedelbart en jazz-klubbsstämning och jag kunde svära på att jag

Enorma transformatorer med lindningar för 2, 4 och 8 ohms högtalare.

kände doften av fatöl och en antydning till cigarrettrök i rummet.

Förstärkaren har järnkoll på 15-tummarna och spelar glatt både högt och rent, på gränsen till att öronen börjar blöda. Den levererar klangfärger med en tilltalande touch av värme, utan att maskera detaljer eller nyanser som många inbillar sig att rörförstärkare ofta gör.

Om man pressar MC1502 till en nivå där man ändå inte klarar av att vara i rummet kan man märka att det finns ännu bättre kontroll i en transistorförstärkare som MC462 eller MC312, men McIntosh styr högtalarna med en dirigents precision jämfört med ett par MC275.

Den naturligt klingande värmen och förstärkarens förmåga att ge även subtila nyanser plats i ljudbilden är starkt beroendeframkallande. Övergången till andra förstärkare kräver tillvänjning, för den enorma McIntosh-förstärkaren är en av de mest naturtrogna och engagerande med rör jag har hört på väldigt länge.

SLUTSATS

MC1502 kommer att gå till historien som en av McIntosh klassiker, på samma sätt som MC275. Den kombinerar brutal kontroll och massor av kraft med öppenhet och finess. Förstärkaren är tillräckligt stark för att driva de flesta högtalare och låter bara bättre ju mer den har att jobba med. Den är så stabil att det nästan är omöjligt att bryta ner den, och kan sparka liv även i de mest anemiska anläggningar. Om man har platsen – och budgeten.

Strömmen kan styras från förförstärkaren.

MCINTOSH C22

ANALOG RETROKLASSIKER

Det är ingen slump att McIntosh C22 ser ut som om den är 50 år gammal. Och ingen slump att den låter så bra som den gör.

Vackert klangdjup med stor detaljrikedom och brusfritt phonosteg. Härlig retrodesign.

Kan inte utrustas med DAC eller strömning.

LJUD & BILD
HIGHEND

SÄRSKILT REKOMMENDERAD

★★★★★

UTMÄRKT

McIntosh C22

Egentligen är den nya McIntosh-förförstärkaren inte helt ny. Vi har sett den förut, fast då hette den C70 och kom sobert svartklädd till McIntoshs 70-årsjubileum 2019.

Den här versionen heter C22 Mark V och under skalet är den likadan som C70, men här täcker den svarta glasplattan bara hälften av fronten och ger C22 en ännu tydligare retrokänsla.

Den har samma konstruktion, med ett 12AT7- och fem 12AX7A-rör som syns under glasplattan på toppen, det är bara utseendet som skiljer dem. Samma analoga struktur hittar vi också i en annan McIntosh-förförstärkare, C2700, som dessutom har en inbyggd 32-bitars DAC.

C22 är alltså en ren analog konstruktion, med ett mycket bra phonosteg med ingångar för både Moving Magnet- och Moving Coil-pickuper. Sammanlagt, med två balanserade, tre obalanserade och två phono-ingångar, har C22 sju ingångar.

Den har också en hörlursutgång med Headphone Crossfeed Director (HXD), som ska skapa en känsla

av att lyssna på högtalare i ett rum i stället för den hopklämda effekt inuti huvudet som hörlurar kan ge.

Det finns också två par utgångar för fler än en effektförstärkare, eller en subwoofer, och baksidan är full av 3,5-millimeters minijack-ingångar för ström- och fjärrstyrning av flera andra McIntosh-produkter.

PHONOSTEG

Från fronten kan man också justera bas och diskant med ± 10 dB, ingångsväljaren fungerar som en muteknapp med en lätt tryckning och volymkontrollen kan också justera balans med en lätt tryckning.

Under den hittar man två potentiometrar för justering av MM- och MC-pickupers belastning i sju steg, från 50 till 350 ohm för MM och från 25 ohm till 1 kohm för MC.

Det finns ingen justering av gain eller kapacitans. Ingångskänsligheten för MM anges vara 4,5 mV och för MC 0,45 mV.

Om man behöver en DAC eller streaming är det enkelt att hitta och koppla in till C22. McIntosh D150 har en inbyggd DAC med fem digitalingångar, och MB50 och

MS500 fungerar som strömnings-/nätverksspelare.

Alternativt kan man ta en närmare titt på ovan nämnda C2700, som rent tekniskt sett är en C22 med DAC och flera ingångar, fast med ett ännu mer påkostat phonosteg.

GLÖDANDE VACKERT

Tillsammans med den massiva rörförstärkaren MC1502, även den från Binghamton några miles utanför New York, skapas en ljudbild som för tankarna till livekonserter där man har plats framme vid scenen.

McIntosh ger musiken glöd och värme och flyttar dig ett par rader närmare scenen så att du inte missar någonting. Klangen är inte 100 procent neutral, men 100 procent fängslande, och om du kopplar en skivspelare till det fina phonosteg ger det LP-inspelningar djup, klang och dynamik på ett sätt som i stort sett bara påkostade – separata – phonosteg gör.

De analoga linjeingångarna är lika fria från brus som skivspelaringångarna och det är aldrig något problem att ratta upp volymen eftersom man märker att det inte händer något med brusnivån.

C22 passar kanske bäst i en ren rör-anläggning, men jag hade inte tvekat att använda den med en transistorförstärkare heller. Speciellt om man tycker att anläggningen låter lite tunt och att man vill mer fyllighet och djup i ljudbilden, då kan C22 vara en uppskattad lösning.

SLUTSATS

McIntosh C22 Mk V är inte en förförstärkare för de som vill ha allt bekvämt placerat i en enda enhet. Men för de som vill ha en klang i samma stil som retrodesignen, och kanske föredrar att njuta av musiken på vinyl, är C22 ett tjugigt försteg som kan vara en perfekt partner till både rör- och transistorlutsteg.

FAKTA:

Typ: Förförstärkare
Teknik: 12AX7A-rör
Anslutningar: 3 obalanserade RCA, 2 balanserade XLR
Skivspelaringång: MM och MC
Hörlursuttag: Ja
DAC: Nej
Nätverk: Nej
Frekvensomfång: 15 Hz – 100 kHz (-3 dB)
Gain: 15 dB
THD: 0,08 %
Signal/brus: 100 dB (75 dB för MM/MC)
Mått/vikt: 44,5 x 15,2 x 45,7 cm/11,3 kg
Webb: psaudio.dk
Pris: 86 000 kr